

styttr tær stundir við eina ferjulegu, sum eru nógv.

Nøkur fáa sær ein kaffimunn, onnur rudda bílarnar, har víðføri og hentleikar á ferðini rúgva nógv, tøma øskubikarið o.s.fr.

Skiftandi landslag

Í Noregi koyrir tú eitt strekki, siglir annað, koyrir aftur o.s.fr. - alt í undurløgru náttúruni, sum í juli mánaða nærum líktist eini límynd, sum hevur alt ov bjartar litir. Vatnið er svart, luftin myrklablá, fjøllini myrkar-grøn. Umhvørvið er á at líta, sum hevur einki menniskjað ferðast har.

Eitt stað at sova

Tú kanst frammanundan fráferð í Føroyum bíleggja tær hotelrúm, í vallaraheimi, smáttu ella annað stað á leiðini at gista. Ert tú ikki so kunnugur við henda ferðahátt, heldur tú at ein song fæst at gista í, við bert at hyggja eftir skeltinum: "Bed and Breakfast" ella sum í Noregi: "Rom". Ferðafólk skulu bert vita, at slík skelti eru als ikki mong í Noregi. Har tykst hesin gistingarháttur ikki at hava vunnið frama, sum í hinum grannalondunum.

- Landið er stórt, og tað kann ikki fara at elva til trupulleikar, bert at koyra út í bláan heim, og vita hvat hendur, heldur tú, men so einfalt er tað ikki.

Tá kvøldið nærkast og møðin kennist, eru stundir at finna gistingarpláss. Á einum keltu fram við veginum stendur skelti, sum boðar frá at útvarpið sendir á "turistradio" sum er ávíst tal á billurtinum, og tað verður roynt.

Prædikumaður úr USA

- Billurtið sigur frá einum bíbliu-kampingplássi, har ein trúboðari úr San Francisco prædikar. Hann sigur m.a. at tað er tekin um heimsins undirgang, at so nógvir jarðskjálvtar

hava verið í heimlandi hansara seinastu árin. Fyri at prógvað hetta reksar hann upp hagtøl og ristingar gjøgnum árin, og seinastu tøluni sum eru nógvir ferðir stóri enn undanfarna ár.

- Løgið, hugsar tú, at fólk koma saman í hesum Harrans veðrinum og í náttúru, sum bert Hann kann hava skapt, og tosa um heimsins undirgang!

Onkuntíð kunnu menniskjuni verða so ósmæðin og gáa ikki eftir tí góða sum er, men hvør hevur sína meining og sína sannføring.

Annað skelti dagar upp úr skógnum, sum sigur frá, at kampingpláss er fyri framman. Har fara vit at spyrja um nærmasta gistingarstað.

Skókk eri eg, tá eg fari úr bilinum og tað rungar gjøgnum dalin, tað sama sum hoyrist í billurtinum.

Nú eru vit stóð í einum dali, har tjöld og kampingvagnar eru at síggja, so langt sum eygað røkkur, tilsamans nógvir kilometrur. Staðið eitur "Sarons Dal" og hóast klokkan er farin av nýggju á kvøldi, so er merkið vundið á stong, og tað er sjálvandi hetta, vit hava lagt til merkis. Annars eru eini fimm flaggstengur, men bert føroyska flaggið veittrar enn.

Tjóðskaparkenslan er helst doyvd av andaligu samveruni.

Umbiðið árið fyri

Í kunningarbúrnum situr ung kvinna, sum heldur okkum verða tápulig, tá vit spyrja um smáttu ellað annað gistingarstað fæst her á leiðini?

Sum eg skilji, so eru plássini umbiðin fyri ári síðani. Vit vistu ikki, at ein song var so torfør at fáa í Noregi, men tað er okkara egna skyld.

- Kvinnan sleppur okkum tó ikki heilt upp á fjall. Hon skrivur tvey onnur gistingarstøð á ein lepa, 10 og 24 kilometrur

frammi á leiðini, og biður okkum royna har.

Bert fáa minuttir seinni eru vit á fyrsta staðnum, og har kemur maður út at tosa við okkum. Nei, har er einki pláss, men hann hevur eina systir, sum býr nærindis. Hon plagar at bjóða ferðafólki gistingarpláss fyri eina nátt. Spyr um vit eru áhugaði?

- Um vit eru, nú er stundin komin, tá tú ikki orkar at sita í bili fimm minuttir longur.

Gista hjá systirni

- Maðurin tekur súkkuluna fram og biður okkum koyra aftaná sær, so skal hann tosa við systirina. Vit siga, at tað er gaman í at hann koyrir við okkum, so skulu vit koyra hann heim aftur, men tað vil hann ikki.

Maðurin súkklar seigliga miðskeiðis á veginum framman fyri okkum gjøgnum skógarlendi, og vit koyra spakuliga aftan fyri, til hann veittar okkum at snara til høgru. Vit so gera og stóða framman fyri einum sethúsi, ið eins væl kundu staðið í Føroyum. Bert umhvørvið við trøðum og blómum líkist ikki okkara.

Alt er sera snotiligt og fheimligt, hóast vit eru so pøst, at ein madrass og ein koddur hevði verið nóg mikið.

Dagin eftir gongur leiðin til Flekkefjord, Egersund og Stavanger, stóðini minna um gamlar norskar vísur og poppsangir fyri 30-40 árum síðani, og víðari til Bergen.

Vitjan á Trolldhaugen

"At ferðast er at liva", sigur H.C.Andersen. Tað er so satt sum tað er sagt, men tú hevur eisini tít egna fœrning við tær, sum gevur tær møguleika at ríka tína sál við onkrum, sum liggur fyri á ferðini.

Tað er stór uppliving at leita aftir í tíðina, vitja stóð har søga og mentan

Sussi og Leo í Skagen megna at savna fólk í hundradtali hvørt kvøld. Fólk standa sum sild í tunnu, horta og eygleiða hetta løgna parið, sum syngja og práta við áhoyrarnar, sum við gamlar kenningar. Hetta er popptónleikur, sum bert livir í løtuni

Stovan hjá Grieg á Trolldhaugen, har tónaskaldið skrivaði síni tónaverk, sum fara at liva víðari og ríka komandi ættarlið

setur sín dám á umhvørvið.

Slíkt stað er Trolldhaugen, har Edvard Grieg (1843 - 1907) skapti stóran part av sínum tónlistaverkum.

Trolldhaugen er í dag minnisavni um kenda tónaskaldið, og har hoyrast øll tungumál, tá fólk er á staðnum, sum greiða frá lívi og virki listamansins.

Áhugavert at síggja, hvussu væl alt er varðveitt, og tú kennur nærum dæmin av umhvørvinum og at hesin mæti, líti maðurin (hann ver bert 1,50 m til støddar) situr og spælir "Bryllupsdag på Trolldhaugen".

At ferðast í Noregi merkir at koyra eitt strekki, sigla annað o.s.fr. Ferjusambandið líkist tí vit hava í Føroyum, men eingin bíðið er og tær nýst ikki á bíleggja frammanundan

Grieg uppá avbetaling

- Tá eg var í læru seinast í fimmtiárunum, fekk eg 15 krónur í lærlingaløn um vikuna. Tá var plátan um Per Gynt, eftir Grieg júst komin í plátuhandilin. Eg var so hugtakin av hesum tónleikinum, at eg keypti plátuna, sum kostaði 49 krónur. Við at gjalda fimm krónur um vikuna, eydnaðist tað mær at ríka mær manga løtu í nógv ár.

Tað var tí ein góð og hugtakandi uppliving at enda ferðina við at vitja á Trolldhaugen. Tað var eins og at hava verið har áður, tí umhvørvið minti so nógv um tónleikin hjá Grieg.

Fyrrpartin í Bergen, tá Norrøna leggur at bryggju, er eins og Føroyar kemur nærri, áðrenn avstað ferðina. Nú hoyrist føroyskt mál í gøtunum og á torgunum, har tú kanst keypa alt tað, sum tú fært í Føroyum og

grannalondunum. Nógv stytta sær stundir við bert at hyggja og práta. Tað er hugaligt at hoyra, tí hóast vit hava ferðast nógv og leingi, so hava vit ikki borið eyga við føroyskar bílar ella hitt føroyingar á leiðini.

Tá tú ferðast vilt tú ikki verða til ampa fyrri onnur, tað er ein partur av at ferðast í slíkum høpi. Næsta ferðin við Norrønu verður vónandi ikki so merkt av at hetta er túrin fyrri ólavsøku, og at ungfólk tá hava vant seg við nýggju rúðrekkjalógina.

Tað er tað minsta vit kunnu bjóða starvsfólkunum umborð á Norrønu, sum altíð eru sera vinarlig og blíð.

Orð og myndir: Dagny

